

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*

ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียงเสียดแทรก /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น /l/ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการออกเสียงจากวัจนลีลาการอ่านรายการคำ โดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 33 คำ ประกอบด้วยคำที่มีพยัญชนะท้ายเสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 50 กล่าวคือ เสียงพยัญชนะท้าย /s/ เป็นเสียงพยัญชนะที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องมากที่สุด (ร้อยละ 47.4) และเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ เป็นเสียงที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.7) รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายที่พบมากที่สุดคือ รูปแปร [t] ผลการวิจัยสรุปว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มี

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ติดต่อได้ที่: siriratthaphonphiphat@gmail.com

ในระบบเสียงภาษาไทยได้ รูปแปรที่ปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจึงมีความโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาแม่ เป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็น การแทรกแซงของภาษาและภาษาในระหว่าง

คำสำคัญ: การออกเสียง; เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ; การแทรกแซงของ ภาษา; ภาษาในระหว่าง

The Production for English Final Consonants of Suratthani Rajabhat University's Students^{*}

Sirirat Choophan Atthaphonphiphat^{**}

Abstract

The objective of this research was to analyze the production of English final fricative /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/, affricate /tʃ, dʒ/, and lateral /l/ consonants of Suratthani Rajabhat University students. The sample group of this research was 350 Suratthani Rajabhat University students. Thirty-three English words with fricative, affricate, and lateral final consonants were used in the data collection. The sample students read each of the thirty-three English words with fricative, affricate, and lateral final consonants from a list and pronounced it. The research results showed that less than fifty percent of the students pronounced English final consonants correctly. The consonant pronounced correctly by the largest proportion of the students (47.4 percent) was the English final consonant /s/ while that pronounced correctly by the smallest (0.7 percent) was the English final consonant /ð/. The most apparent variant of the English final consonant

* This article is part of a research topic "The Production and Perception for English Final Consonants of Suratthani Rajabhat University's students". This research is supported by Suratthani Rajabhat University.

** Lecturer, Department of English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University, e-mail: siriratatthaphonphiphat@gmail.com

was [t]. The result of this research shows that most of these students of Suratthani Rajabhat University could not correctly pronounce English final consonants which were not consonants of the Thai phonological system. They tended to use a variant of the English final consonants which appeared in their mother tongue. This indicated the phenomena of language interference and interlanguage.

Keywords: pronunciation; English final consonants; interference; interlanguage

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (International language) ที่ประชากรโลกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายมากที่สุด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งและยังทวีความสำคัญต่อคนไทยมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อประเทศไทยเป็นหนึ่งในสิบประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community – AEC) สมเกียรติ อ่อนวิมล (2554) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน (The working language of ASEAN shall be English) หมายความว่า ประชาชนพลเมืองในสิบประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง ไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน นักธุรกิจที่ทำมาค้าขายระหว่างประเทศก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจ รวมถึงทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียน และอาจมีโอกาสมไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน หลายคนอาจต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำ แสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งที่พลเมืองอาเซียนใช้สำหรับการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียนซึ่งเป็นโลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน

คนไทยส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แต่หลายคนยังคงไม่ประสบความสำเร็จกับการเรียนภาษาอังกฤษ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การแทรกแซง (interference) หรือการถ่ายโอนภาษา (language transfer) อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2532) ได้นิยามความหมายว่า การแทรกแซงหมายถึง การที่ภาษาแม่ของผู้พูดมีอิทธิพลต่อภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ผู้พูดเรียนรู้ภายหลัง ทำให้ผู้พูดใช้ภาษาที่สองได้ไม่เหมือนเจ้าของภาษา เพราะถูกแทรกแซงโดยภาษาแม่ของตน ทอมสันและค็อฟแมน (Thomason & Kaufman, 1988)

ได้กล่าวถึงการแทรกแซงภาษาว่า การแทรกแซงภาษามักเริ่มต้นจากการแทรกแซงทางเสียงและไวยากรณ์ก่อน ส่วนการแทรกแซงทางคำศัพท์เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย

ภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกันในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นระบบเสียงพยัญชนะ สระ ทำนองเสียง การเน้นเสียง และโครงสร้างประโยค เป็นต้น อิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ (native language) จึงถ่ายโอนไปยังภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาเป้าหมาย (target language) ทำให้ผู้เรียนชาวไทยสร้างข้อผิดพลาดในขณะที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ได้ให้นิยามความหมายว่า ข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาด (error) หมายถึง การใช้ภาษาในการพูดหรือการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เจ้าของภาษาหรือผู้ที่รู้ภาษาดีเห็นว่ายังบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ ข้อผิดพลาดอาจจำแนกได้เป็นข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ และข้อผิดพลาดด้านวัจนปฏิบัติ งานวิจัยหลายงานวิจัย เช่น งานวิจัยของศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2558) และงานวิจัยของศรีณัฐ นิมไพบูลย์ (2539) พบว่าผู้เรียนชาวไทยมักนำลักษณะบางประการในภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายโอนเชิงลบ (negative transfer) ซึ่งราชบัณฑิตยสถาน (2553) ให้คำนิยามว่า การถ่ายโอนเชิงลบ คือ การนำลักษณะหรือกฎเกณฑ์บางประการในภาษาแม่มาใช้ในภาษาที่สอง ซึ่งทำให้เกิดข้อผิดพลาดหรือใช้รูปแบบที่ไม่เหมาะสม งานวิจัยของศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2558) ศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างสร้างข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นข้อผิดพลาดด้านกลไกการเขียน ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ และข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างประโยค ทั้งนี้ ข้อผิดพลาดต่างๆ ที่พบเป็นข้อผิดพลาดระหว่างภาษามากกว่าข้อผิดพลาดภายในภาษา เนื่องจากความแตกต่างระหว่างระบบและโครงสร้างภาษาอังกฤษ (ภาษาเป้าหมาย) และภาษาไทย (ภาษาแม่)

ส่วนตัวอย่างงานวิจัยที่พบการถ่ายโอนเชิงลบซึ่งเป็นข้อผิดพลาดด้านเสียง ได้แก่ งานวิจัยของศรีณัฐ นิมไพบูลย์ (2539) ซึ่งศึกษาการแปรของเสียงพยัญชนะท้าย (t, d, j) ในคำภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เป็นผู้หญิงไทย

และงานวิจัยของหรินฟ้า รองวิริยะพานิช และจรัลวิไล จุญญโรจน์ (2551) ซึ่งศึกษาการแปรของ /v/ ในตำแหน่งต้นพยางค์และท้ายพยางค์ในคำภาษาอังกฤษตามวจนลีลาและประสบการณ์ทางภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร งานวิจัยทั้งสองงานดังกล่าวพบว่าเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยเหล่านี้เป็นปัญหาในการออกเสียงของผู้พูดชาวไทย เกิดการแทรกแซงภาษา โดยรูปแปรของเสียงพยัญชนะที่พบมีความโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาแม่

Corder (1967) กล่าวว่า ข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษาต่างประเทศบางลักษณะคล้ายกับข้อผิดพลาดที่พบในกลุ่มเด็กที่เรียนภาษาดังกล่าวเป็นภาษาแม่ ทั้งนี้ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศและภาษาแม่ต่างก็มีกระบวนการเรียนภาษาที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการตั้งข้อสมมติฐานซึ่งเหมือนกับการลองผิดลองถูกในขณะที่มีการเรียนภาษาดังนั้น การที่ผู้เรียนไม่สามารถสร้างประโยคได้ถูกต้องนั้นไม่ใช่เพราะผู้เรียนไม่มีความสามารถทางภาษา แต่ผู้เรียนสร้างประโยคต่างๆ ตามข้อสมมติฐานที่สร้างขึ้นเอง Selinker (1972) เรียกภาษาของผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองว่า ภาษาในระหว่าง (Interlanguage) ซึ่งหมายถึงภาษาที่ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศใช้ขณะที่กำลังเรียนภาษาใหม่ ระบบภาษาที่ผู้เรียนพัฒนาขึ้นมาขณะกำลังเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

นอกจากภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างประโยคดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้อแตกต่างสำคัญที่เห็นได้ชัดเจนอีกประการหนึ่ง คือ ข้อแตกต่างในด้านระบบเสียง ดังที่กล่าวข้างต้นว่าภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกันทั้งในด้านระบบเสียงพยัญชนะ สระ ทำนองเสียง และการเน้นเสียง งานวิจัยนี้สนใจศึกษาความแตกต่างในด้านระบบเสียงพยัญชนะท้ายระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงพยัญชนะท้าย 9 เสียง ได้แก่ /p, t, k, m, n, ŋ, j, w, ?/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะที่มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียงกัก (plosive) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /p, t, k, ?/ เสียงนาสิก (nasal) ได้แก่ /m, n, ŋ/ และเสียงเปิด (approximant) /j, w/ แต่ในภาษาอังกฤษมีระบบเสียงพยัญชนะท้ายที่มีลักษณะการออกเสียงแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน เสียงพยัญชนะท้าย

ภาษาอังกฤษบางเสียงไม่ปรากฏในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษบางเสียงปรากฏในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยแต่สามารถปรากฏได้เฉพาะในตำแหน่งพยัญชนะต้นเท่านั้น เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษดังกล่าว ได้แก่ เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียงเสียดแทรก (fricative) ได้แก่ /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก (affricate) ได้แก่ /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น (lateral) ได้แก่ /l/ ผู้วิจัยแสดงระบบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยไว้ในตารางที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1

ระบบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ¹ (ดัดแปลงจาก Ladefoged, 2011)

Manner of Articulation	Place of Articulation							
	Bilabial	Labio-dental	Dental	Alveolar	Palato-alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive	p b			t d			k g	
Affricate					tʃ dʒ			
Fricative		f v	θ ð	s z	ʃ ʒ			h
Nasal	m			n			ŋ	
Lateral				l				
Approximant	w			ɹ		j		

¹ ผู้วิจัยทำแถบสีทึบเพื่อแสดงให้เห็นเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย

ตารางที่ 2

ระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย (ดัดแปลงจาก วีระพันธ์ เหลืองทองคำ, 2554)

Manner of Articulation	Place of Articulation					
	Bilabial	Labio-dental	Alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive	p b ph		t d th	c ch	k kh	ʔ
Fricative		f	s			h
Nasal	m		n		ŋ	
Trill			r			
Lateral			l			
Approximant	w			j		

จากการศึกษาทางวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่เคยศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาอังกฤษ แต่ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย เช่น งานวิจัยของศรัณูธร นิมโพนบูลย์ (2539) ซึ่งศึกษาการแปรของการออกเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/, /dʒ/ และ /ʃ/ ในคำภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เป็นผู้หญิงไทย ตามตัวแปรสังคม 2 ประการ คือ ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ และบริบทการใช้ภาษา โดยศึกษาจากพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เป็นผู้หญิงไทย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษมาก 30 คน และกลุ่มที่มีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษน้อย 30 คน โดยการสัมภาษณ์ด้วยบัตรรายการ (Cue-Card Technique) และการออกเสียงตามบริบท 2 บริบท คือ บริบทภาษาไทย 15 คำทดสอบ และบริบทภาษาอังกฤษ 15 คำทดสอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการแปรของตัวแปรทางภาษาและตัวแปรทางสังคม ทั้ง 2 ประการ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยจะมีการแทรกแซงจากภาษาแม่สูง กล่าวคือ มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับภาษาไทยมาก ผลการวิเคราะห์การแปรของตัวแปร /tʃ/ และ /dʒ/ มีความคล้ายคลึงกัน คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยจะมีความโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาแม่ภายใต้บริบทภาษาไทยมากที่สุด และจะลดลงเมื่ออยู่ภายใต้บริบทภาษาอังกฤษ ในขณะที่กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษมากก็จะมีแนวโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาอังกฤษมากที่สุดภายใต้บริบทภาษาอังกฤษ และ

จะลดลงภายใต้บริบทภาษาไทย ตัวแปร /ʃ/ เป็นตัวแปรที่มีปัญหาที่สุดในการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างคนไทย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงเป็นเสียงเจ้าของภาษาได้น้อยที่สุด แต่มีการสร้างเสียงที่เป็นรูปแปรของภาษาในระหว่าง (interlanguage) ขึ้นมามากที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

งานวิจัยของทรินฟ้า รองวิริยะพานิช และจรัลวิไล จรูญโรจน์ (2551) ศึกษาการแปรของ /v/ ในตำแหน่งต้นพยางค์และท้ายพยางค์ในคำภาษาอังกฤษตามวัจนลีลาและประสบการณ์ทางภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า เสียง /v/ มีรูปแปรที่มีความถี่ในการปรากฏมากที่สุด 5 รูปแปร เรียงลำดับตามความถี่มากไปหาน้อย ได้แก่ [v], [w], [f], [p] และ [θ] ผลการวิเคราะห์ตัวแปรทางสังคมพบว่า รูปแปรมาตรฐาน [v] มีความถี่ในการปรากฏมากขึ้นในวัจนลีลาที่เป็นทางการมากขึ้น และปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่ำ

งานวิจัยของนภาพร พิทักษ์โสภณ และอภิชัย รุ่งเรือง (2557) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกลุ่มที่มีการกักลม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกลุ่มที่มีการกักลมและเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกลุ่มที่มีการกักลม ผู้วิจัยกล่าวถึงปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกและกักเสียดแทรก (fricatives and affricates) ดังต่อไปนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างใช้เสียงพยัญชนะอื่นที่มีในภาษาอังกฤษหรือเสียงพยัญชนะที่ใกล้เคียงกันในภาษาไทยแทนเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย เพราะเสียงพยัญชนะเสียดแทรกของภาษาไทยมีเพียง 3 เสียง คือ /f/, /s/, /h/ ซึ่งปรากฏเฉพาะตำแหน่งเสียงพยัญชนะต้น ไม่ปรากฏในตำแหน่งเสียงพยัญชนะท้าย ในขณะที่เสียงพยัญชนะเสียดแทรกในภาษาอังกฤษมี 9 เสียง ผู้พูดชาวไทยส่วนใหญ่จึงออกเสียง /f/ แทน /v/, ออกเสียง /t/ หรือ /s/ แทน /θ/ หรือใช้เสียง /d/ แทน /ð/ เป็นต้น 2) กลุ่มตัวอย่างออกเสียงเสียดแทรกและเสียงกัก

เสียดแทรกเป็นเสียงพยัญชนะทำไม่ได้ เพราะในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะเสียดแทรกเป็นเสียงพยัญชนะทำ แต่ในภาษาอังกฤษเสียงพยัญชนะเสียดแทรกทุกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะทำได้ ยกเว้นเสียง /h/ และ 3) กลุ่มตัวอย่างไม่รู้แน่ชัดว่าเสียงพยัญชนะทำคำออกเสียงเป็นเสียงเสียดแทรกหรือเสียงกักเสียดแทรกเสียงใด เช่น คำภาษาอังกฤษที่มีพยัญชนะ th อาจออกเสียงเป็น /t/ หรือ /s/ และคำภาษาอังกฤษที่มีพยัญชนะ s อาจออกเสียงเป็น /s/ หรือ /z/ นอกจากนี้ เสียง /ʃ/ ยังสะกดด้วยพยัญชนะอื่นนอกจาก sh ได้

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจศึกษาและหาคำตอบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจะสามารถออกเสียงพยัญชนะทำภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทยได้หรือไม่อย่างไร บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะทำภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียงเสียดแทรก /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น /l/ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะทำภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประยุกต์ใช้ (GED1004) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะทำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีลักษณะเป็นรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะทำเป็นเสียงเสียดแทรก (fricative) ได้แก่ /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก (affricate) ได้แก่ /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น (lateral) ได้แก่ /l/ ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะทำดังกล่าวทั้งหมด 11 เสียงเสียงละ 3 คำ รวมรายการคำศัพท์ที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ 33 คำ ดังแสดงในตารางที่ 3 ทั้งนี้ ผู้วิจัยเพิ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะทำอื่น ที่ไม่ใช่

เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น ลงไปในรายการคำศัพท์อีก 7 คำ ได้แก่ คำว่า *lip, meet, back, name, rain, sing* และ *key* เพื่อพรางวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเดาได้ว่าผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์อะไรในการเก็บข้อมูล ดังนั้น จึงมีรายการคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 40 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจาก วจนลีลาการอ่านรายการคำ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งหมด 40 คำ โดยอ่านออกเสียงคำละ 2 ครั้งให้ผู้วิจัยฟังโดยไม่เรียงลำดับคำศัพท์ตามลักษณะการออกเสียง จากนั้นผู้วิจัยบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยใช้เครื่องบันทึกเสียงขณะที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนกำลังออกเสียง เพื่อนำข้อมูลเสียงที่ได้มาวิเคราะห์และตัดสินใจว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษเหล่านี้ได้ถูกต้องหรือไม่ และหากไม่ถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้อย่างไร ทั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บบันทึกข้อมูลในห้องที่ไม่มีเสียงรบกวนใดๆ จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและเชื่อถือได้

ตารางที่ 3

รายการคำศัพท์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เสียงพยัญชนะท้าย ภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	
/f/	1	wife	/waɪf/
	2	beef	/biːf/
	3	cuff	/kʌf/
/v/	4	five	/faɪv/
	5	cave	/keɪv/
	6	have	/hæv/
/θ/	7	path	/pæθ/
	8	both	/boʊθ/
	9	math	/mæθ/

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการคำศัพท์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เสียงพยัญชนะท้าย ภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	
/ð/	10	with	/wið/
	11	breathe	/brið/
	12	smooth	/smuð/
/s/	13	kiss	/kis/
	14	bus	/bʌs/
	15	nice	/naɪs/
/z/	16	rose	/rouz/
	17	cheese	/tʃi:z/
	18	quiz	/kwɪz/
/ʃ/	19	wash	/wɔʃ/
	20	cash	/kæʃ/
	21	fish	/fɪʃ/
/ʒ/	22	beige	/beɪʒ/
	23	rouge	/ruʒ/
	24	massage	/mæsɑʒ/
/tʃ/	25	watch	/wɒtʃ/
	26	match	/mætʃ/
	27	beach	/bi:tʃ/
/dʒ/	28	age	/eɪdʒ/
	29	charge	/tʃɑ:dʒ/
	30	judge	/dʒʌdʒ/
/l/	31	tool	/tu:l/
	32	mile	/maɪl/
	33	roll	/roul/

ตารางที่ 4

รายการคำศัพท์ทั้งหมด 40 คำ ที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	คำศัพท์	ลำดับ	คำศัพท์
1	bus	21	five
2	name	22	quiz
3	mile	23	meet
4	with	24	smooth
5	cash	25	rouge
6	wife	26	watch
7	beach	27	tool
8	cave	28	cheese
9	judge	29	math
10	kiss	30	have
11	massage	31	fish
12	nice	32	cuff
13	both	33	sing
14	roll	34	breathe
15	wash	35	match
16	path	36	age
17	back	37	lip
18	rose	38	beef
19	key	39	rain
20	beige	40	charge

ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน² เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาสาระสำคัญและครอบคลุมทุกประเด็นที่สำคัญต่อการวิจัย วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยเริ่มต้นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการนัดประชุมเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงเริ่มเก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจากกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้นจำนวน 40 คำ ในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำศัพท์ ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงและบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการบันทึกการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มต้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีตามลักษณะการเกิดของเสียง (manner of articulation) ได้แก่ เสียงเสียดแทรก (fricative) เสียงกักเสียดแทรก (affricate) และเสียงข้างลิ้น (lateral) จากนั้นจึงนับความถี่ในการปรากฏของรูปแปรทั้งหมด และคำนวณหาค่าร้อยละ เพื่อแสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปรากฏของรูปแปรต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

² ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เป็นผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านภาษาอังกฤษ 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 คน และอาจารย์ชาวต่างชาติ ซึ่งมีประสบการณ์สอนในประเทศไทยมากกว่า 20 ปี และพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 1 คน

3.1 รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตาม ลักษณะการเกิดเสียงเสียดแทรก (Fricative)

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงเสียดแทรก (fricative) แต่ละเสียง พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายดังต่อไปนี้

3.1.1 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /f/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /f/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 4 รูปแปร [f, t, p, θ] ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /f/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[f]	317	30.2
2	[t]	98	9.3
3	[p]	459	43.7
4	[θ]	176	16.8
รวม		1050	100

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /f/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /f/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *wife*, *beef*, และ *cuff* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [p] มากที่สุดจำนวน 459 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือรูปแปร [f] จำนวน 317 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.2 รูปแปร [θ] จำนวน 176 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.8 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุดจำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.3

3.1.2 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /v/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /v/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 5 รูปแปร [v, f, t, p, θ] ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /v/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[v]	42	4.0
2	[f]	302	28.8
3	[t]	58	5.5
4	[p]	431	41.0
5	[θ]	217	20.7
รวม		1050	100

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /v/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /v/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *five*, *cave*, และ *have* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [p] มากที่สุดจำนวน 431 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือรูปแปร [f] จำนวน 302 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.8 รูปแปร [θ] จำนวน 217 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.7 รูปแปร [t] จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.5 และพบการปรากฏของรูปแปร [v] น้อยที่สุด จำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.0

3.1.3 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /θ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /θ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [θ, t] ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /θ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[θ]	16	1.5
2	[t]	1034	98.5
รวม		1050	100

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /θ/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /θ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *path*, *both*, และ *math* เกี่ยวกับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 1034 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 98.5 และพบการปรากฏของรูปแปร [θ] น้อยที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.5

3.1.4 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /ð/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /ð/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [ð, t] ดังแสดงในตารางที่ 8 ตารางที่ 8

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ð/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[ð]	7	0.7
2	[t]	1043	99.3
รวม		1050	100

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ จำนวน 3 คำ ได้แก่

คำว่า *with*, *breathe*, และ *smooth* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 1043 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 99.3 และพบการปรากฏของรูปแปร [ð] น้อยที่สุด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.7

3.1.5 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /s/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /s/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [s, t] ดังแสดงในตารางที่ 9 ตารางที่ 9

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /s/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[s]	498	47.4
2	[t]	552	52.6
รวม		1050	100

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /s/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /s/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *kiss*, *bus*, และ *nice* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 552 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.6 และพบการปรากฏของรูปแปร [s] น้อยที่สุด จำนวน 498 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 47.4

3.1.6 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /z/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /z/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [z,t,d] ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[z]	239	22.8
2	[t]	539	51.3
3	[d]	272	25.9
รวม		1050	100

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /s/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *rose*, *cheese*, และ *quiz* เท้ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 539 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือ รูปแปร [d] จำนวน 272 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.9 และพบการปรากฏของรูปแปร [z] น้อยที่สุด จำนวน 239 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.8

3.1.7 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /ʃ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [ʃ, t] ดังแสดงในตารางที่ 11

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[ʃ]	216	20.6
2	[t]	834	79.4
รวม		1050	100

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน

350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *wash*, *cash*, และ *fish* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 834 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.4 และพบการปรากฏของรูปแปร [ʃ] น้อยที่สุด จำนวน 216 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.6

3.1.8 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /ʒ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /ʒ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [ʒ,t,d] ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʒ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[ʒ]	14	1.3
2	[t]	966	92.0
3	[d]	70	6.7
รวม		1050	100

ตารางที่ 12 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʒ/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /ʒ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *beige*, *rouge*, และ *massage* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 966 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.0 รองลงมา คือ รูปแปร [d] จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.7 และพบการปรากฏของรูปแปร [ʒ] น้อยที่สุด จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.3

3.2 รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตาม ลักษณะการเกิดเสียงกักเสียดแทรก (Affricate)

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงกักเสียดแทรก (Affricate) แต่ละเสียง พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายดังต่อไปนี้

3.2.1 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /tʃ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [tʃ, t, ɔ] ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[tʃ]	316	30.1
2	[t]	726	69.1
3	[ɔ]	8	0.8
รวม		1050	100

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *watch*, *match*, และ *beach* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 726 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมา คือ รูปแปร [tʃ] จำนวน 316 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 30.1 และพบการปรากฏของรูปแปร [ɔ] น้อยที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.8

3.2.2 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /dʒ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 5 รูปแปร [dʒ, t, k, ŋ, ø] ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[dʒ]	21	2.0
2	[t]	864	82.3
3	[k]	45	4.3
4	[ŋ]	106	10.1
5	[ø]	14	1.3
รวม		1050	100

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า *age*, *charge*, และ *judge* เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [t] มากที่สุดจำนวน 864 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมา คือ รูปแปร [ŋ] จำนวน 106 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.1 รูปแปร [k] จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3 รูปแปร [dʒ] จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.0 และพบการปรากฏของรูปแปร [ø] น้อยที่สุด จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.3

3.3 รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตาม ลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น (Lateral)

3.3.1 การออกเสียงพยัญชนะท้าย /l/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น (lateral) พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 4 รูปแปร [l, n, w, ɔ] ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15

ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[l]	138	13.1
2	[n]	144	13.7
3	[w]	52	5.0
4	[ɔ]	716	68.2
รวม		1050	100

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงข้างลิ้น 1 เสียง ได้แก่ /l/ เสียงละ 3 คำ เท่ากับการออกเสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [ɔ] มากที่สุดจำนวน 716 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาคือรูปแปร [n] จำนวน 144 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.7 รูปแปร [l] จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.1 และพบการปรากฏของรูปแปร [w] น้อยที่สุด จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.0

4. สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 50 เสียงพยัญชนะท้าย /s/ เป็นเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากที่สุด (ร้อยละ 47.4) และเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ เป็นเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.7)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการที่กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงพยัญชนะท้าย /s/ ได้อย่างถูกต้องมากที่สุดอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะท้าย /s/ มากกว่าเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษอื่นๆ และเสียงพยัญชนะท้าย /s/ เป็นเสียงที่มีตำแหน่งการเกิดบริเวณปุ่มเหงือก มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรก และในระบบเสียงภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะ /s/ เช่นกัน แต่เป็นเสียงพยัญชนะที่ปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์ อย่างไรก็ตาม มีคำทับศัพท์บางคำ เช่น คำว่า แก๊ส เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะ /s/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายพยางค์ อีกทั้งเสียงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีตั้งแต่ระดับอนุบาล และการออกเสียงพยัญชนะ /s/ ในฐานะที่เป็นเสียงซึ่งแสดงความเป็นพหูพจน์ของคำนาม ถือเป็นเรื่องพื้นฐานที่นักศึกษาถูกผู้สอนเน้นย้ำอยู่เสมอ ส่วนเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ ซึ่งเป็นเสียงที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องน้อยที่สุด ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าอาจเป็นเพราะเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ เป็นเสียงที่มีตำแหน่งการเกิดของเสียงที่ระหว่างฟัน มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรก ยากต่อการออกเสียงของนักศึกษาชาวไทย ซึ่งในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยนั้น ไม่มีเสียงพยัญชนะใดเลยที่มีตำแหน่งการเกิดของเสียงที่ระหว่างฟัน

หากพิจารณาดารางที่ 16 ซึ่งแสดงรูปแปรและความถี่ในการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจะพบว่า รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุด คือ รูปแปร [t] ซึ่งปรากฏเป็นรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษทุกเสียงยกเว้นเสียง /l/

ตารางที่ 16
รูปแปรและความถี่ในการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย

เสียง พยัญชนะ ท้าย	รูปแปร และความถี่ในการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ															รวม			
	[f]	[v]	[θ]	[s]	[z]	[ʃ]	[ʒ]	[tʃ]	[dʒ]	[l]	[t]	[p]	[k]	[n]	[ŋ]		[w]	[d]	[θ]
/f/	317	-	-	-	-	-	-	-	-	-	98	459	-	-	-	-	-	176	1050
/v/	302	42	-	-	-	-	-	-	-	-	58	431	-	-	-	-	-	217	1050
/θ/	-	-	16	-	-	-	-	-	-	-	1034	-	-	-	-	-	-	-	1050
/ð/	-	-	-	7	-	-	-	-	-	-	1043	-	-	-	-	-	-	-	1050
/s/	-	-	-	498	-	-	-	-	-	-	552	-	-	-	-	-	-	-	1050
/z/	-	-	-	-	239	-	-	-	-	-	539	-	-	-	-	-	272	-	1050
/ʃ/	-	-	-	-	-	216	-	-	-	-	834	-	-	-	-	-	-	-	1050
/ʒ/	-	-	-	-	-	-	14	-	-	-	966	-	-	-	-	-	70	-	1050
/tʃ/	-	-	-	-	-	-	-	316	-	-	726	-	-	-	-	-	-	8	1050
/dʒ/	-	-	-	-	-	-	-	-	21	-	864	-	45	-	106	-	-	14	1050
/l/	-	-	-	-	-	-	-	-	-	138	-	-	-	144	-	52	-	716	1050
รวม	619	42	16	7	498	239	216	14	316	21	6714	890	45	144	106	52	342	1131	11550

ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่ากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง จึงออกเสียงพยัญชนะอื่นแทนเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษเหล่านั้น รูปแปร [t,p,k,n,ŋ,w] เป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ รูปแปร [t] เป็นรูปแปรที่ปรากฏมากที่สุด จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียง /t/ แทนเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเสียงกักเสียดแทรกทั้ง 2 เสียง ได้แก่ /tʃ, dʒ/ และเสียงเสียดแทรก 4 เสียง ได้แก่ /θ, ʒ, s, z/ ทั้งนี้ ยกเว้นเสียง /f/ และเสียง /v/ ซึ่งพบการปรากฏของรูปแปร [p] มากที่สุด ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเสียง /f/ และเสียง /v/ เป็นเสียงที่มีตำแหน่งที่เกิดของเสียง (place of articulation) บริเวณริมฝีปาก ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวกันกับตำแหน่งที่เกิดของเสียง /p/ เมื่อกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียง /f/ และเสียง /v/ ได้ จึงพบการปรากฏของรูปแปร [p] มากที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลเนตร ลีวาเมะ (2544) และธีระ รุ่งธีระ (2552) ศรีนุชร นิมโพนูลย์ (2539) ซึ่งพบว่า สาเหตุของออกเสียงภาษาต่างประเทศไม่ถูกต้องนั้น เนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้พูด ทั้งนี้ เสียงพยัญชนะท้าย /t/ และ /p/ เป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่กลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยเนื่องจากเป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย อย่างไรก็ตาม รูปแปร [θ] เป็นรูปแปรที่มีความถี่ในการปรากฏมากเป็นอันดับรองลงมา แสดงให้เห็นว่าวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างใช้รองลงมาจากการนำเสียงพยัญชนะท้าย /t/ และ /p/ ที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทยมาแทนเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ คือ การละเสียงหรือตัดเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษนั่นเอง

งานวิจัยนี้สรุปว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้ รูปแปรที่ปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจึงมีความโน้มเอียงเข้าสู่ภาษาแม่ เป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นการแทรกแซงของภาษาและภาษาในระหว่าง ซึ่งกล่าวได้ว่าภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมาก ผู้เรียนแต่ละคนมักจะนำเอารูปแบบหรือความหมายในภาษาแม่ไปใช้กับภาษาที่ตนเรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการสอนวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนด้วย

รายการอ้างอิง

- กมลเนตร ลีวามะ. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะกักท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางภาษาต่างกัน (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ธีระ รุ่งธีระ. (2552). การศึกษาปัญหาการออกเสียงสระภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทย. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 15(5), 857-869.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2554). เสียงภาษาไทย: การศึกษาทางกลศาสตร์. กรุงเทพฯ: โครงการในแผนพัฒนาวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ศรัณูธร นิ่มไพบูลย์. (2539). การแปรของการออกเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/, /dʒ/, /ʃ/ ในคำภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ เป็นผู้หญิงไทย (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาภาษาศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์. (2558). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่างกัน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 7(1), 25-52.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตไทยในอนาคต. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2557 จาก <http://www.Englishexpress.ac.th/index.php>.
- หรินฟ้า รองวิริยะพานิช และจรัสวิไล จรุงญโรจน์. (2551). การแปรของ /v/ ในตำแหน่งต้นพยางค์และท้ายพยางค์ในคำภาษาอังกฤษตามวจนลีลาและประสบการณ์ทางภาษาของนักศึกษาไทย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2(3).
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2532). คำจำกัดความศัพท์ในภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Corder, P. (1967). The significance of learner's errors. *International Review of Applied Linguistics*, 5, pp. 161-170.

- Ladefoged, P & Johnson, K. (2011). *A course in phonetics*. Wadsworth: Cengage Learning.
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*. 10, 209-231.
- Thomason, Sarah Grey and Kaufman, Terence. (1988). *Language contact, Creolization and Genetic Linguistics*. Berkeley: University of California Press.